

Kallion Naisvoimistelijat ry:n historiikki

1930-luku

Uuden naisvoimisteluseuran neuvottelukokous pidettiin **11.1.1935**. Kokouksen puheenjohtajana toimi tohtori Kaarina Kari ja sihteerinä Tarja Turpeinen. Kokous valitsi viiden hengen toimikunnan laatimaan sääntöehdotusta. Perustava kokous pidettiin Kallion uudella kansakoululla **17.1.1935** ja seuran nimeksi valittiin **Helsingin Kallion Naisvoimistelijat**. Sääntöehdotus hyväksyttiin ja valittiin väliaikainen johtokunta: puheenjohtajaksi Fanny Savolainen ja sihteeriksi Tarja Turpeinen. Maksuksi määrättiin 5 markkaa. Kokouksessa päätettiin perustaa kaksi harjoitusosastoa, toinen nuoremmille ja toinen vähän vanhemmille. Seuraan ilmoittautui 86 jäsentä.

Ensimmäisessä varsinaisessa vuosikokouksessa **1.2.1935** valittiin johtokunta, päätettiin jäsenmaksusta (25 markkaa) ja päätettiin liittyä Suomen Naisten Liikuntakasvatusliittoon (SNLL).

Kesällä yleisurheiltiin ja pelattiin pallopelejä Brahen kentällä ja syksyllä harjoitettiin taito- ja telinevoimistelua.

Vuonna 1936 osallistuttiin Riihimäen Maakuntajuhliin ja vuonna 1938 oltiin jo mukana Suurkisoissa yleisvoimistelussa.

Vuonna 1939 alkoivat kertausharjoitukset ja voimistelusalit tarvittiin toisiin tarkoituksiin. Välillä jo aloitettiin voimistelu, mutta marraskuussa 1939 alkanut [talvisota](#) (13.11.1939 – 13.3.1940) vaati myös voimistelijat maanpuolustustehtäviin. Seuran vähistä varoista annettiin 1000 markkaa maanpuolustuslainan merkintään.

1940-luku

Seuran 5-vuotisjuhla järjestettiin **23.4.1941** [Balderin salissa](#). Seura oli mukana myös maaottelumarssin järjestelyissä myymällä marssimerkkejä. Kesällä 1941 puhjennut jatkosota siirsi syyskauden aloituksen lokakuun puoleen väliin.

Vuonna 1942 päästiin jo säännöllisiin harjoituksiin, mutta kävijämäärä jäi pieneksi. Tähän vaikuttivat pimennetty kaupunki, Lotta-komennukset ja joillakin työpaikoilla pidennetty työaika.

Helmikuussa 1944 kolme suurta pommitusta keskeyttivät seuran toiminnan.

Huhtikuussa 1945 juhlittiin kuitenkin seuran 10-vuotista taivalta Balderin salissa (Aleksanterinkatu 12). Ohjelma koostui voimistelu-, kansantanssi-, huumori- ja lausuntaesityksistä.

Vuonna 1946 perustettiin vihdoinkin tyttöosasto ja samana syksynä alkoivat tyttöjen voimisteluharjoitukset.

Vuosi 1947 oli seuran 13. toimintavuosi ja numero 13 osoittautui onnenumeroiksi. Jäsenmäärä kasvoi. Entiset jäsenet palasivat seuraan ja myös paljon uusia jäseniä ilmoittautui mukaan. Helsingin Kallion Naisvoimistelijat osallistuivat myös Helsingissä järjestettyihin Suurkisoihin.

1950-luku

Vuonna 1950 pidettiin seuran 15-vuotisjuhla Kalevan Laulajien huoneistossa. Kevätjuhlissa järjestetyt arpajaiset olivat piristysruiske seuran taloudelle. Seuran alamäki oli jo kuitenkin alkanut. Useat vuodet olivat tappiollisia ja jäsenmäärä väheni vähenemistään. Näistä syistä 20-vuotisjuhlaa ei järjestetty eikä seura osallistunut vuoden 1956 Suurkisoihin. Toiminta oli muutenkin vähäistä. Kokouksista pidettiin vain sääntöjen määräämä vuosikokous. Jäseniä oli tällöin alle 100.

1960-luku

Vuonna 1960 seura ajautui konkurssin partaalle. Monivuotinen seuran sihteeri päätti hänelle viimeisen vuosikertomuksen sanoilla:

- Mikäli rahatilanne ei tästä jollain lailla valkene, on johtokunnan pakko harkita seuran toiminnan lopettamisen esittämistä seuran vuosikokoukselle. Mikä tähän tilanteeseen ajoi? Selityksiä on monia, joista osa tässä. Suositut yleiset koululaisten tanssitilaisuudet, television suuri suosio, uudet asumalähiöt, joihin juuri keskikaupungin osista muutettiin. Kalliossa tapahtunut kova asuntotuotanto, jonka edessä ei puutalat paljoa painaneet. Ihmiset revittiin juuriltaan.

Vuonna 1962 seura hengitti sittenkin vaikkakin heikosti. Syyskauden alkaessa jouduttiin kääntymään voimistelemaan pyrkiviä jäseniä ovelta, koska ei ollut ohjaajaa. Lopulta yksi seuran jäsen ilmoitti olevansa ohjaajataitoinen ja tarjosi ilmaista apuaan. Näin päästiin eteenpäin varovasti, mutta toiveikkaasti ja vuosi 1962 päätettiin joulujuhlaan.

Vuonna 1963 seura osallistui Lahden voimistelujuhliin, mutta vain turisteina. Tavoitteenaan oli ammentaa oppia ja luoda uskoa tulevaan. Kaksi seuran naisjäsentä osallistui tyttöjen ohjaajakursseille. Tästä alkoi ohjaajahankinta seuran jäsenten keskuudesta.

Vuonna 1965 vietettiin 30-vuotisjuhlaa ja samana vuonna perustettiin lippurahasto tavoitteena saada oma lippu Suurkisoihin. Seuran tytöt esiintyivät 6.6.1965 televisiossa ja esityksen oli suunnitellut Sara Majorin.

Vuonna 1966 seuralle hankittiin oma lippu. Rahoitus saatiin kokoon mm. tyttöosaston kolmella tanssiesityksellä, jotka esitettiin television lastenohjelmassa. Tämän lisäksi järjestettiin kahdet tuottoisat myyjäiset. [Olof Erikssonin](#) suunnittelema lippu vihittiin käyttöön Suomen Naisten Liikuntakasvatusliiton 70-vuotisjuhlassa Kansallisteatterissa.

Helsingissä pidettyihin Suurkisoihin seurasta osallistui 29 naista ja 13 tyttöä. Suurkisaviestin kuljetukseen kohti Stadionia osallistui kolme jäsentä. Lippua kantoi tuolloin Kirsti Mäkelä. Joulukuussa 1966 seuran 15 jäsentä suoritti pronssisen voimistelumerkin.

Vuonna 1969 seura päätti muuttaa nimensä muotoon **Kallion Naisvoimistelijat**. Seuran toiminta vakiintui ja ohjaajat löydettiin jäsenten keskuudesta. Toimihenkilöt ja ohjaajat tekivät palkatonta työtä ja tyttöjen liikuntaryhmistä saatiin pieniä esiintymisryhmiä eri tilaisuuksiin.

1970-luku

Vuonna 1970 perustettiin **Uskollisuuden Kilta**. Killan jäsenet olivat seuran vanhempia jäseniä, jotka eivät enää olleet mukana varsinaisessa toiminnassa.

Seuran tytöt osallistuivat Riihimäen kesäkisoissa voimistelu- ja tanhukilpailuihin. Tanhukilpailun alle 12-vuotiaiden sarjassa tytöt sijoittuvat kolmanneksi.

Vuosi 1971 oli Nuorten Suurkisavuosi. Tampereella järjestettyihin Suurkisoihin seura osallistui ja Suurkisoissa seuran lippua kantoi Lea Eklund.

Tehokas ohjaajakoulutus ja kurssitoiminta olivat 1970-luvun alkuvuosille ominaista.

Vuonna 1974 Lahden kesäkisoissa seura oli taas mukana ja naisvoimistelunäytöksessä nähtiin tyttöjen Inkatanssi -esitys.

Vuonna 1975 vietettiin 40-vuotisjuhlaa Aleksis Kiven koulun juhlasalissa. Samana vuonna Helsingissä pidetyissä Suurkisoissa seura oli mukana ja naisten esityksenä oli sauvaohjelma.

Vuonna 1976 seura osallistui Helsinki-päivään voimisteluohjelmalla, joka esitettiin Karhupuistossa. Kallion Nuorisoviikon aikana oli Työväenopistolla esillä seuran toimintaa kuvaava valokuvanäyttely. Seuran kesätoimintaan kuuluivat myös kävelyretket Maunulan majalle.

Vuonna 1977 lentopallo tuli mukaan ja seura palkkasi ohjaajan lajiin. Tätä päätöstä arvosteltiin jäsenten keskuudessa.

Seura osallistui myös onnistuneeseen kilpailumuotoon ”Musiikista liikkumaan tyttöjen tapaan”. Ensiyritys oli Hyvinkäällä ja kilpailuun osallistuivat alle 12-vuotiaat tytöt.

1970-luvun loppupuolella seura alkoi maksaa palkkaa kaikille vakituksille ohjaajille.

Koko 1970-luvun toimintaan kuuluivat erilaiset retket mm. urheiluopistoihin. Myös kulttuuria harrastettiin ja tehtiin teatterimatkoja mm. Turkuun ja Tampereelle.

1980-luku

Vuonna 1980 seura osallistui Tampereella järjestettyihin Suurkisoihin. Tuolloin seuran lippua kantoi Elma Kokkonen.

Suurkisat osoittautuivat kaikissa toimintaportaita erittäin raskaiksi ja paljon työtä vaativiksi. Tämän vuoksi seuraavat Suurkisat päätettiin pitää vasta 10 vuoden kuluttua.

Syyskaudella 1988 seuran toimintaa kartoitettiin jäsenille kohdistetulla kyselyllä. Tuolloin toimintaan oltiin pääsääntöisesti tyytyväisiä.

1980-luvun lopussa seurassa oli jäseniä 175.

1990-luku

Seuran jäsenmäärä kasvoi huimaa vauhtia 1990-luvulla ja vuonna 1994 jäseniä oli seurassa jo 643. Kallion Naisvoimistelijat ry kuului Suomen Voimisteluliitto ry:n suurimpiin helsinkiläisiin yhdistyksiin.

Syksyllä 1990 perustettiin Länsi-Pasilan koululle vatsatanssin alkeisryhmä ohjaaja Jaana Virtasen aloitteesta. Puolen vuoden harjoittelun jälkeen ryhmä esiintyi jo seuran joulujuhlissa. Vatsatanssiryhmä osallistui kevätkaudella 1991 Suomen Naisten Liikuntakasvatusliiton järjestämään liikuntanäytökseen Savoy-teatterissa.

Vuosi 1993 seuratoiminnassa oli aktiivista aikaa. Afrikkalaisen tanssin lyhytkurssi ja itsepuolustuskurssi järjestettiin keväällä 1993. Afrikkalaisen tanssin ryhmä aloitti toimintansa syyskaudella 1993 ja jo syksyllä 1994 perustettiin afrikkalaisen tanssin jatkoryhmä.

Vuonna 1995 liikuttiin kuntopiiriin eli Circuit Trainingin mukaan aina vuoteen 1999 asti. Vuonna 1996 otettiin mukaan Body-stretching ja 1998 nuorten 9 - 11-vuotiaiden ryhmä.

Syksyllä 1999 kuntopiiriin tilalle tuli Body-aerobic ja kiinteytysjumppa nimeltään Callanetics palasi ohjelmistoon 1999.

Itämaisen vatsatanssin ja afrikkalaisen tanssin ryhmäkoot kasvoivat ko. vuosien aikana. Vatsatanssi vakiintui tasaisen suosion tanssiliikuntalajiksi 1990-luvun alun buumi jälkeen ja afrikkalaisen tanssin suosiosta kertoi suuri harrastajamäärä.

2000-luku

Vuonna 2001 käynnistyi toinen kuntojumpparyhmä ja uutena lajina tuli mukaan Stretchingvenyttely. Samana vuonna järjestettiin naisten itsepuolustuskurssi.

Kallion Naisvoimistelijat ry liittyi vuonna 2002 Etelä-Suomen Liikunta ja Urheilu [ESLU](#) ry:n jäseneksi.

Vuonna 2004 järjestettiin ensimmäisen kerran kasvojumppakurssi, joka oli ohjelmistossa myös seuraavaan vuonna. Pitkäaikainen toiminta Stadionin itäsvun tanssisalissa päättyi keväällä 2004 Liikuntaviraston luovuttua tiloista. Stadionin tanssisalilta siirryttiin Taiteen taloon ([Leipätehdas](#)) Kaikukadulle.

Seuran toimintaa hankaloitti tilaongelmat ja toiminta-avustusten pieneneminen. Helsingin kaupunki alkoi periä salivuokria 2000-luvun alussa. Samanaikaisesti liikuntaviraston myöntämät toiminta-avustukset kuitenkin pienenivät.

Kallion Naisvoimistelijat ry on järjestänyt vuosien varrella myös erilaisia lyhytkursseja, joita mm. nykyinen puheenjohtaja Jaana Virtanen on ohjannut. Vatsatanssin värinätekniikka, sormisymbaalien soittokurssi ja venyttelykurssi ovat esimerkkejä seuran järjestämistä lyhytkursseista.

Seuran internetsivut avattiin vuonna 2005 osoitteessa kallionnaisvoimistelijat.com. Kurssitarjonnasta ilmoitettiin myös paikallislehdissä ja eri salien ja kirjastojen ilmoitustauluilla.

2010-luku

Kuluvan vuosikymmenen aikana Kallion Naisvoimistelijat ry on tarjonnut jäsenilleen monipuolista tanssi-, kunto- ja terveystuotantoa. Seurassa on tanssittu mm. Bollywoodin, salsan, hulan, rivitanssin ja Zumban askelin. Vuodesta toiseen suosittu afrikkalainen tanssi ja vatsatanssi kuuluvat edelleen seuran vakio-ohjelmistoon. Kunto- ja terveystuotannossa uudempia tuulia edustavat Asahi ja Pilates. Lapsia ja nuoriakaan ei ole unohdettu, tarjolla olevat liikuntalajit ovat satujumppa, jumppakerho ja Kid-Mix!

Uskollisuuden Killan toiminta lopetettiin vuonna 2014 vuosikokouksen päätöksellä.

Keväällä 2018 seuran toimintaa kartoitettiin pitkästä ajasta jäsenille kohdistetulla kyselyllä. Myös kevätkauden 2019 jälkeen toteutettiin jäsenkysely.

Vuosikymmen on tuonut tullessaan myös pohdintaa tasa-arvosta. Kallion Naisvoimistelijoiden vuonna 1969 laatimia sääntöjä oli aika uudistaa. Johtokunta tarttui työhön ja uudet säännöt saatiin valmiiksi. Vuosikokous, joka pidettiin 8.2.2019, hyväksyi sääntöuudistuksen. Vielä puuttui ilmoitus Patentti- ja rekisterihallituksen yhdistysrekisteriin. Se tehtiin ja sääntömuutos hyväksyttiin ja rekisteröintipäiväksi tuli 3.7.2019.

Keväällä 2019 laajennettiin sosiaalista verkostoa avaamalla Kallion Naisvoimistelijoiden [Instagram](https://www.instagram.com/kallionnaisvoimistelijat)-tili.

Kallion Naisvoimistelijat ry:n tavoitteena on edistää ja tukea jäsentensä liikuntaharrastusta, kohottaa fyysistä kuntoa ja terveyttä sekä ylläpitää jäsentensä pysyvää liikuntaharrastusta. Tämän tavoitteen eteen ponnistelemme edelleen ja tarinamme jatkuu.

Puheenjohtajat

1935 - 1949	Savolainen Fanny
1950 - 1951	Koivu Hilikka
1952 - 1960	Hietala Pirkko
1961	
1962 – 1964	Mustonen Aili
1965 – 1975	Eklund Lea
1976	Kaarin Jänne
1977 – 1978	Majorin Sara
1979 – 1980	Timonen Sinikka
1981 – 1987	Lindroos Tuulikki
1987 – 1993	Timonen Sinikka
1993	Virtanen Jaana.

Lähteet

Puheenjohtajan ja johtokunnan jäsenten lisäksi suurena apuna historiikin kokoamisessa olivat entiset Uskollisuuden Killan jäsenet, joilta saatiin arvokasta tietoa ja kuvamateriaalia. Lähteinä on käytetty myös vuonna 1985 kirjoitettua historiikkia, johtokunnan pöytäkirjoja ja toimintakertomuksia ajalta 1985 – 1995.

Historiikin kokosivat johtokuntaan helmikuussa 2018 valitut jäsenet Jaana Malkki ja Merja Wessman.